

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe liter mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația Strada Poplăci Nr. 15
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
Prăvălia industriștilor omâni din Sibiu (Strada Căminăriei Nr. 27).

Căderea „liberalilor”.

Am amintit într'un număr apropiat despre o broșură maghiară apărută în zilele acestea la Viena, sub titlul: „A liberalis párt bukása”.

Ni-s-a trimis și nouă această broșură și ni-a atras atențiunea la prima vedere. O broșură maghiară, trimisă din Viena, tipărită în Viena, scrisă de „un conservativ” ungur, care suferă ca pe co-pertă broșurii se se tipărească datul pe nemțește: „Wien, 1896”, sunt tot atâtea nimicuri interesante, cari trebuie să-ți atragă atențiunea.

Am cetit această broșură și trebuie să spunem, că o broșură mai interesantă și mai actuală n'am cetit — nu știu de când. Prin ea vorbește un Ungur, mag-nat, care petrece în continuu sau mult în Viena, are legături cu Curtea sau cu oameni de ai Curții, apoi cunoaște bine stările din Ungaria, a ochit adese și după culise, e om instruit și scriitor rutinat.

Planul, ce el face, și pentru care caută să câștige teren și aderenți e grandios. El vrea, nici mai mult, nici mai puțin, decât răsturnarea întregului colos, ce se numește *partid liberal*, răsturnarea întregii mase inerte, ce apasă de atâtea timp asupra noastră a tuturor, și Maghiari și nemaghiari, și ne exploatează pe toți în folosul unei clice de oameni, cari au ajuns la cămașă țerii și prin ei în folosul acelei bande internaționale jidovești, care aspiră la cămașă lumii.

Am spus-o noi Românii de atâtea ori, și tot mai des și mai cu tărie suntem siliți să o spunem, că schimbarea în spre bine nu poate să se vină decât cu schimbarea însuși a sistemului — ce dominează. S-au răsturnat în anii din urmă atâtea guverne, au fost atâtea crize de cabinet, dar pentru noi toate schimbările au fost în spre mai rău, toate crizele pentru noi n'au avut altă însemnătate, decât că după ele imediat ne veniau zile mai critice. Toate guvernele nouă au cercat să-și câștige popularitate și trecere prin acte șoviniste, și fiecare ministru nou a iscodit câte un nou plan, câte o nouă lovitură contra noastră.

Lucru firesc acesta. Partidul liberal a început a-și pierde popularitatea, a început a sărăci în talente, s'a usat încetul cu încetul tot mai mult, — și

era pentru el un ce neapărat de lipsă, să ne asuprească, să ne prigonească, să aplice contra noastră măsuri de maghiarizare, căci numai astfel putea să-și mai câștige din creditul, pe care în urma multelor reforme sforțate și nedorite de masa poporului maghiar și l-a tot scăzut.

De aceea, când avem un plan grandios, ca și acesta din broșura „unui conservativ”, nu putem să nu ne încălzim la primul moment și să nu zicem și noi cu el: „Jos cu partidul liberal!”

Ori-și-cine și ori-și-ce ar veni după ei, după „liberali”, pentru noi mai rău nu poate fi, mai bine însă da!

De aceea zicem noi, că vrednică este de toată atențiunea broșura aceasta a „unui conservativ”. Prin ea se pregătește un mare *partid conservativ*, care să dea celui liberal lovitură de grație și să-și ocupe locul la guvern. Lupta pentru acest loc s'ar face la proximele alegeri, pe cari, după broșură e contemplat, să le conducă contele Szapáry, fostul premier. Partidul s'ar compune din fracțiunea lui Szapáry, din partidul național (al lui Apponyi) și din partidul popular, despre care autorul broșurei vorbește cu multe laude și-i prevestește la nouele alegeri cel puțin 60 de mandate. Ca aliați ai partidului, sau tovarăși în campania electorală autorul reclamă pe Ugron Gábor, cu oamenii sei și *naționalitățile*, mai ales pe *Români* și pe *Slovaci*, cărora le prevestește vre-o 30—40 de mandate.

Programul partidului ar fi cam următorul: revizuirea legilor bisericești, postulatele „naționale” ale lui Apponyi, apărarea agricultorilor și a micilor industriști, față cu capitalul internațional; scutirea muncitorilor; reforma dărilor, spre a îngreuna mai mult capitalul, fabricile, bursa etc... Creșterea religiosomorală, împedecarea statificării școalelor, scutirea școalelor confessionale. Revizuirea legii electorale cu reducerea censului, cu lățirea dreptului electoral.

„Politica națională justă și pa-cifică față cu cetățenii de limba străină: concesiuni locale față cu Românii Arde-leni, pe lângă observarea strictă a uni-tății politice”.

Răsboiu contra kussuthiștilor.

Cu un cuvânt programul e conser-vativ-național maghiar.

Nu intrăm acum în detaliurile broșurii, căci trebuie separat și pe larg să

le facem cunoscute, dar ținem să accentuăm, că autorul conțenează foarte mult la *naționalități*, special la noi, Români, și vorbește de repetate-ori despre noi și cauzele noastre. Mai ales speră, că vom părăsi pasivitatea, ca să contribuim și noi la răsturnarea „liberalilor”, care în mare parte din ținuturile locuite de naționalități și-au recrutat pe cei mai servi-mameluci.

La aceste toate vom reveni.

Vorbind acum după olaltă de două broșuri, o comparație a lor ni-se impune de sine. Mai ales, că au punct comun în legea electorală și ideea legată de ea. Broșura lui Slavici deși românească, nu ne lasă impresiunea, pe care ni-o face broșura conservativului. Ori-cât de mare scriitor, dl S. e întrecut de „un conser-vativ”. Căci dl S. vrea să scrie politică și face o novelă, pe când conservativul are un admirabil stil de broșură: precis, sentențios, fluent și cu vervă. O împărțire bună, o predare clară, și un prospect frumos, spre care toată frasa țineste și se concentrează ca razele într'un focal. Broșura dlui Slavici este o ochire la Viena via Budapesta; cea a unui conservativ e o ochire din Viena via Budapesta. Dl Slavici, ca un samsar, face despre noi un ofert lui Bánffy, ca cu ajutorul nostru să mai susțină slăbi-tele puteri ale partidului liberal; conser-vativul ne caută ca pe un lăstar destul de tare, cu care să răstoarne colosul putredului liberalism. Dl Slavici propune crearea unei „legi electorale eu-ro-pe-nești” (ce termin vag!) de unica noastră dorință legitimă, conservativul ungur pe lângă aceea adaugă și „leale executare a legii de naționalități” și altele.

O carte nouă de Dr. Gumplowicz.

Autorul vestitului op: *Oesterreichisches Staats-recht*, în care se găsește tratatată în mod așa de magistral-competent chestiunea naționalităților nemaghiare în Ungaria, a scos zi-lele acestea de sub tipar o nouă carte de multă valoare. Până vom avea cartea însăși în mână, ținem a reproduce după „*Národná Listy*” următorul pasagi, referindu-se la situația după căderea lui Hohenwarth.

„Mantuitorul partidului german-contra-ristic, Andrassy, n'a putut tolera lângă sine în Viena, ca ministru de externe, alt cabinet, decât unul eșit din sinul acestui partid. Alianța partidului, care se dușmăneau odată până la moarte, alianța centraliștilor germani cu

Maghiarii, a fost acum întărită: chitul era interesul comun față cu Slavii, și ura comună contra lor. Turbarea oarbă de odinioară a Germanilor centraliști contra Maghiarilor a fost uitată, ura sângeroasă a Maghiarilor contra „Svabului” domolită. Iubirea în rindurile centraliștilor germani, a fost mare. Dar nu era să țină multă vreme. O singură deosebire numai există între politica centraliștilor germani până la 1867 și politica lor de mai tarziu. Până la acest an au făcut ei înșiși calcul fals; începând de atunci însă tot crește pericolul, că cu ei vor face calcul fals și Maghiarii, căci aceștia au recăzut în greșeala centraliștilor germani: a duce luptă, fără pro-specte de reușită, contra firii lucrurilor și contra stărilor reale. Granițele etnice care le-a înființat natura însăși și care sunt sancționate prin istoria de mai mulți secolii, nu pot fi șterse nici printr'o trăsătură de condei făcută de Schmerling, nici prin mângăliurile sgârțai-torilor pe hârtie dela „*Neue Freie Presse*”.

Echou de pe Târnava.

Cetatea-de-baltă, în 21 Febr. 1896.

Onorată Redacțiune!

Mult ne-a intristat și pe cești dela țeară regretabilul incident căsunat acolo în Sibiu la „Institutul nostru Tipografic” și în redacțiunea prețuitelor noastre ziare „Tri-buna” și „Foaia Poporului” de cei îngâmfați și conduși de voința egoistă, de a se îmbo-găți din sudoarea altora, de cei cari cu tărie cerbicoasă, cerat-au a se face stăpâni pe averea ia care ei n'au ostentit, n'au trăpădat, dând astfel a se ridica peste aceia cari i-au adunat și ocrotit.

Cetind noi la început despre acest inci-dent, am exclamat: „cât e de trist și ne-cuviincios a se scula dintr'asupra pâr-inților și slugile asupra stă-pânului”.

Ne-am mângaiat totuși, că doară va fi numai o simplă neînțelegere, puțină ceartă — personală materială — și cei resvătitori mai auzindu-și dela câte unii binevoitori unele și altele, își vor trage samă și vor cunoaște greșeala, și pace se va face, pace între ai noștri, care acum mai mult ca to-deauna e de lipsă în aceste timpuri de grele încercări pentru tot ce avem și suntem!

Atunci, mai după acelea dela început, am cugetat și aceea, că doară satana și-a vîrît coada, a încercat a ispiți pe unii și pe alții, din preaiubiții noștri membri ai comite-tului nostru național, că precum acela a încercat a ispiți însuși pe Dumnezeu, și aici poate încerca, că doară și aceia numai oameni măr-

giniți sînt; ne-am mângaiat și aicea cu aceia că acolo unde este atîtă conștiință, putere și tărie morală bună, solidaritate curată, între oameni ca domnul Dr. Ioan Rațiu și consoții înțelepți, virtuozii, cărora atîta le zace la inimă iubirea, binele și fericirea neamului, între aceștia cari de atîta timp cu abnegațiune au luptat pentru binele mult încercatului nostru popor român, acela răutacios nu va reuși.

Urmărim noi și mai departe, cu aten-țiune, ba de multe-ori chiar și cu ochii îm-păingenați de lacrimi, toate expunerile în „Tribuna”, referitoare la crisa, isvoarele și izbucnirea aceleia și văzînd unde se desvoaltă aceea, ne-am întrebat: nu cumva bogății, cari susțin dreptatea înstrămbată dau a mânca tîria neamului, și cearcă a se face minunați întru bunătatea lui?

Nu cumva miasma lor molipsitoare a infectat corpul partidului și în specie al comiteiului nostru național? Între acestea adu-cîndu-ne aminte de cele cuprinse în articolul publicat în „Tribuna” cu titlul „Mileniul I. II. și III.” am tresărit, tristărea ne-a cu-prins inima, și aceea s'a potențat văzînd că resvătitorii întru denegarea ascultării de mai marele lor au fost împințenți indirect de bogății de aici înrudiți cu magnații, și direct de domni de dincolo, cari prin mașinele lor de aici au făcut să izbucnească „Crisa scan-daloasă” care și pe capetele noastre a fost o rușine neagră de ne-a mai picat nasul.

Cetitam regretabilele epistole deschise ale lui Brote, Slavici și L. . . . (despre acest din urma n'am fi crezut să ne fi spus o lume întreaga) adresate Venerabilului președinte al comiteiului național, — și cu regret am vă-zut, ca aceia lăsînd a se încuibă în inima lor iubirea de mîrire deșeadă și interesele par-ticulare, dat-au cu putere asupra primumi-tului președinte intenționînd a sparge solidari-tatea în partidul național, a face împărțieri, a strica și înaintea Europei culite, diresul nostru național, la a cărui efectuare de căpîva ani chiar Brote și Popovici mult au muncit, — „tempora nuntatur” — și prin aceea să in-dulcească pe Unguri; fie le lor de bine; — dar' pe contul nostru acestora de aceea din asta patrie scumpă, Transilvania, acea îndul-cire se nu o încerce, noi nu voim și nu sufe-rim nici-odată.

Toate svîrcolirile lor în această privință de acum înainte nu ne mai pot supăra, precum nu ne-a putut supăra nici conventiculele dela Brașov și Orăștie, știind noi apriat, că con-venticulăntii n'au fost reprezentanții noștri ai alegătorilor, n'au avut plenipotență ca în nu-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din codicele cuparian.

„Tribuna” a avut bunătatea să publice o notiță despre codicele descoperit de mine și botezat *codicele cuparian*.

Am onoare a vă trimite, acum o iertă-ciune din codicele acesta, cu rugarea să o publicați. Observ, că transcrierea am făcut-o după sistemul dlui Bian. Interpuncțiunea am lăsat-o așa cum e în original. Cu altă ocaziune voi publica și celelalte iertăciuni. rugînd pe cei-ce se ocupă cu chestiunile archeologice și lingvistice române, ca după aceste publicațiuni să aibă bunățate de a-mi face cunoscute impresiunile și părerile lor. Această iertăciune precum se vede din limbă și stil, nu e traducere, ci originală. și tot-odată interesantă din multe puncte de vedere.

Învățătura la omul mort.

Ascultați braților creștini și voi giu-pinéselor, de ascultați se auțiți învêța-tura cumu iaste firea sufletului cîndusê imparte dela trup, gice așa svânta scrip-tura „cã are Christos doao ciate de ingeri milostivi și blã(n)ți, și simtu foarte frumoși, și simtu vesmintele lor, cã soarele și pre vesmintele lor iaste scrisu numele lui Chris-tos. și sãmtu cununi de aur și cu pietri scum-pe și luminate cã soarele, și tremite Chs, cãte doi den într'acelu cete de ingeri. de iau sufletele direptilor cãnd moare emulũ vini

cunoscũ cã am scãpãtãtũ dinũ mãnã streinã, și de cie iau ingerii delũ ducũ prin gaoate in-geresci iarã ingerii intrãbã și dicũ, oare ce sufletũ trece, alții dicũ, trece unũ sufletũ bunũ, dare ingeri ei sã adunã gloate de prevãcũ acelu sufletũ bunũ, și zicũ, pasã pasã suflete ca unũ vitianũ, cã mergi la împãrãtulũ ce nai fostũ nice odatã, iarã alții ingeri zicũ, ble mați sã vedemũ cumũ va grãi Chr. cu astũ sufletũ, bunũ și direptũ, de acie mergũ ingeri, de ascultã și întrebã Chr. ce sufletũ au fostũ, ingerii au dicũ, fostaiu domne omũ bunũ, și au arãtãtũ binele ce au fãcutũ, și dicẽ Chr. ducẽtũ sã vadã iadulũ, cã au au-çit, cã iaste iadulũ, sau nau creçutũ, ce sã margã acum sã vadã, silũ ducũ ingerii delũ ducũ sii arãtũ iadulũ, și toate muncile, pen-tra cea sã roagã acestũ sufletũ, sãl ertãtũ, sã ne rugãm și noi lui Is. Chr. sã iartã dzẽu, peccatele și greșalele lui Aminũ.

R. Cuparian.

Iarnă tristă...

Ninge. Fără sgomot cad fulgii de ză-padă pe pãmẽnt... neîncetat... și se prefac în o hainã argintie care cuprinde pãmẽntul mi-loasã, pentru a-l pãzi de frig și îngheț... Și noaptea își trimite umbrele peste pãmẽn-tul ce adoarme. —

Și ninge... ninge... mie-mi este atãt de frig.

Mã apropiu de camin și privesc îngãn-durat la flacãri. Sînt liniștiți acum, foarte liniștiți. „Mi-se pare cã și eu am murit de mult și zac deja sub glia cea sleitã... cã am aflat și eu odatã pace. Doar' eu pe toți i-am îngropat cãrora drag și bun le-am fost, ... pe toți!

În fiecare groapã am îngropat și o parte a vieții mele, — în fiecare sicriu și o parte a sufletului meu. . .

— În giurul meu e liniște... li-niște fãrã seamẽ. Și totuși mi-se pare cã aud un tîpẽt de durere — și șoapte tainice din depãrtare mare.

Sînt voci cari cautã repaos și nu aflã, sînt spiritele aduceri aminte, cari s'au trezit! Înainteã ochiului meu sufletesc se ridicã pe ruinele unui viitor — trecutul meu.

Tablourile sã succed neconștient ca o fata-morgana — în curs nebuln se schimbã figuri, cugete și sentimente. . .

Ani sboarã nefucetãt, ani perduți pen-tru vecie. Și tot mai nebune devin figurile, cursul lor tot mai turbat. Este o cãutare a unui lucru ce sã numește fericire în limba oamenilor. Și timpul se prãvale neînterupt, ducẽnd cu sine tot ce este fantasie și ideal...

Stau amorțit cu privirile ațintite la fo-cul lin pãlpãitor și visez... visez... Ah tre-cutul!

Încã odatã deschidevẽ-ți, mormintelor, și lãsați-i la mine pe morții voștri. Lãsați-i în giurul meu ca în zilele cele vesele și fericite, ca în vremile cele demult... demult. Veniți, veniți cu toții, pe cari v'am iubit și v'am sti-mat — veniți încoace. Lãsați-mẽ sã uit în mijlocul vostru întregul meu vis urit, ce sã chiamã viețã. Lãsați-mẽ sã uit, cã sînt osãndit a vieții fãrã inimã, fãrã suflet, do-rindu-vẽ cu jind pe voi, cari mi-ați fost odo-arele mele.

Hai-deți! Apropiati-vẽ de mine, sãru-țați-mẽ cu buzele voastre ghețoase de pãmẽnt, îmbrãțișați mẽ cu brațele cele de oase, ca sã fiu în curẽnd al vostru, întreg al vos-tru... Cãci sãnteți toți laolaltã: Fericire, amor,

onoare, glorie, nãdejde! Și pe voi pe toți v'am așternut în mormẽnt, cu încetul, cu inimã sãngerãndã; credeam cã mẽ sfîrșesc de chin, durere și amar.

Și a fost o lugubrã zi de toamnã, cãnd în ultimul mormẽnt mi-am astrucat nãdejdea. Acum toți sãnteți morți, toți... în calea mea spinoasã nici o stea nu-mi mai lumineazã... nici o licãrealã pentru viitor.

Nimic nu mi-ai lãsat, nãdejde... chiar nimic!

Dar' cine rîde?... Cine a mai rãmas la mine?

La mine, care sînt respins... osãndit... pãrãsit. Cine mi-a mai rãmas? Cine stã colea cu pãrul mare și negru corb, în giurul buzorului cu un rîs diabolic?... Cine?... Ah, este pãcatul... Vino, o vino încoace! Tu trebuie sã-mi fi acum fericire, amor, glorie și nãdejde! Acum sînt al tãu, numai al tãu! — Da, tu ești credinciosul meu, tu mẽ vei conduce acum... tu mẽ vei așterne în pãmẽntul rece... și la groapa mea vei rîde... rîde...

Tu nu mẽ vei pãrãsi cã ceialaltũ... tu nu... Ah vino și cuprinde-mẽ în brațele tale, — lasã-mẽ sã-mi razim capul de stnul tãu! Înovați-mẽ sã uit, — învați-mẽ a fi cîn tine fericit... Mãngãie-mi fruntea arzãndã cu mã-nile tale moi și rãci... rãsfãțã-mẽ, sãrutã-mẽ... dar' sãrutã-mẽ!... Ah, sînt obosit... obo-sit la moarte... și în giurul meu sã fatuneçã... vine noaptea neagrã besnã și ghețoasã... Oare mai fi-va earãși ziũ pentru mine?

Sibiu.

Tradusã de Marior.

mele alegătorilor (poporului) se coventicleze și declarațiile și hotărârile acestora au rămas reflectate ca o rușine în ochii lor, ear înainte noastră ca o discreditoare, până când dela calea răstăcirii nu se vor întoarce la calea adevărului și la dreptății croită și arătată de virtușul Dr. Ioan Rațiu și conșoții.

Când am cetit despre încetarea și delaturarea crizei, din inima noastră a tuturor intristarea a fost alungată și înlocuită cu mare bucurie, drept aceea gratulăm și felicităm pe Venerabilul președinte Dr. Ioan Rațiu, care cu caracterul său ferm, cu virtute eroică română, cu mâna sa tare de oțel a ținut sus și tare stindardul național, și în unire cu conșoții n'a lăsat să fie sfâșiat, strivit și călcat în pulbere de pigmeii rău voitori; vă felicităm Venerabile președinte Dr. I. Rațiu și pe toți soții voștri de principiu și de luptă. — Vă aprobăm toate stăruințele, toate lucrurile ce a-ți efectuat până acum în afacerea noastră politică națională, — aprobăm întru toate celea cuprinse în *Manifestul publicat și subscris de voi*; — *Manifestul din pozițiune în pozițiune este credul inimii noastre, expresiunea inimelor noastre simțimentale, deci percurgeți, continuați pe calea apucată, care cu cât e mai culturoasă percurgând, cu atât veți ajunge mai sigur la linanul cel dorit.* Stindardul națiunii purtați-l și mai departe cu virtutea și eroismul ce ve caracteriza, și noi — poporul, pentru care luptați și vă jertifiți, asigurându-vă despre credința neclătită, și sinceritatea neustrămutată, vă vom urma, sprigin și ajutor mereu și în continuu, nu vă vom lăsa până la cea din urmă picătură de sânge.

Și acum către voi, cei de dincolo, ne adresăm:

Recunoaștem și prețuim ceea-ce până acum ați binemeritat pentru națiunea noastră, și dacă voiați a lupta și mai departe pentru ajutorul nostru acestor de aici, vă rugăm re-înturnați în patrie, și noi vă vom reprimi ca pe unii din cele mai alese odoare naționale, primim noi și sfaturi bune salutare, altcum mai bine dați-ne pace și nu șicanați, nu împedecați pe scumpii noștri conducători, cari pentru iubirea de neam își jertfesc averea și viața.

Mai pe urmă către voi toți cei dela noi ne adresăm. Dacă ați scăldat pentru iubirea mării deșarte, ba poate și pentru interese personale-materiale, pentru numele lui D-zeu și pentru iubirea de neam ridicăți-vă, ștergeți rușinea de pe nasul vostru și al nostru, nu uitați că sunteți descendenții eroilor: Muciu Secevoa, Orațiu, Cosolide, Atiliu, Regul și alții; acum ca nici-odată, chiar în anul acesta umăr la umăr, pe înșeșiții Europei cei cu bune simțimentele pentru noi, convingeți-i, în-tăriți-i în părerea și cunoștințele câștigate despre noi pe la Haga și Bruxelles etc. în-tăriți-i în părerea de a ne ține de ceea-ce în-tădăver și suntem, în anul acesta în fața mileniului, acum când chiar ne sunt atacate: biserica, școala, datinele și obiceiurile strămoșești, da, ne este atacat tezaurul cel mai prețuit, care vieți nu-l vom lăsa: „limba noastră dulce românească”.

Acum chiar în anul acesta se arătați, că Românul nu cedează nimic, și că e conștient de drepturile ce i-se cuvin, pentru a căror recăștigare voi nu veți înceta a lupta adăugeți a vă face unul fiecare vrednici de iubirea și respectul nostru, căci la voi aștinim ochii dela voi suntem îndreptățiți a aștepta mult.

Vasilie, Vasilie, scumpul nostru părinte Dr. Vasilie Lucaci! Cât te-am cântat și mărit nu numai pruncii și tinerii noștri, dar chiar și noi cești bătrâni și încărungiți, făcându-ne-am zile alese, în cari am sârbătorit cu rugăcini și cântece de laudă în onoarea comitetului întemnițat, și mult chiar în onoarea ta; chiar și în ziua de Anul-Nou c. în prograam sf. bisericii gr-cat. în decursul sf. liturghii am bătat cu numbroase trascuri, și când preotul și-a finit predica ocașională, și pe urmă a, amintit, că și noi avem un prea iubit Vasilie, curat Român, care umblă întru toate în cărările sfântului, ce biserica astăzi sârbătorește, care pentru iubirea de neam a suferit temnița, și-a jertfit chiar și sănătatea și că acela este sfântul de astăzi al nostru Dr. Vasilie Lucaci, atunci au mai răsunat mai multe treascuri, cantorii au cântat troparul sfântului Vasilie, ear poporul înaintea turnului, sub cerul liber, a și a cântat doina ta.

Oh! câtă veselie și bucurie am simțit, unul fiecare, dar apoi când am cetit *fatalul protest* și scrisoarea ta adresată Druului Ioan Rațiu, apoi eară acum respingerea și negarea subscrisurii manifestului, oh! câtă ură, cât dispreț din partea unora din ai noștri.

Întrebau unii: oare Lucaci acela se poartă acum așa, care a fost în temniță, pe la Papa dela Roma și în urmă prin București unde a fost primit și sârbătorit cu paradă mai mare ca un Craiu? Lucaciul acela-i care a desmășit pe faimosul Pázmándy și pe cei dela „Telegraful” din Sibiu?

Despre acel Dr. Vasilie Lucaci zice ziarul din București „Țeara” în notița sa repro-

dușă în „Tribuna” nr. 6 a. c.: „N'am fi crezut nici-odată, că Dr. Vasilie Lucaci se va solidăra cu acei mișei?”

Din nenorocire însă vedem, că părintele Lucaci a căzut victima ipocrisiei colectiviste și că a plecat din București cu alte simțăminte, decât acele cu care îl onorau, și-l făcuseră „erou al mișcării naționale”.

Nu ne-am așteptat la protestul „Epistola deschisă” către Dr. Ioan Rațiu și nici la respingerea „Manifestului”, atunci, când Dr. Vasilie Lucaci în răspunsul său de mulțumită pentru primirea și manifestarea prin România, se arăta din creștet până în talpe investit cu solidaritate curată, carea zice, că e întrupată și în Comitetul nostru național și nu se va putea sparge prin nici un fel de intrigi, cu atât mai puțin prin chestiunea pur materială, care stă în fața tribunului astăzi la Sibiu.

Dr. Vasilie Lucaci, — avem speranță, — că ceea-ce am auzit și cetit despre tine, cu faptă le vei desmăși și reduce la adevărata lor valoare, că adevă, sunt toate neadevurate, ori se-ți descoperi părerea și vederile cu privire la mersul ce comitetul național cu președintele său a observat în politica noastră națională, cu „Institutul Tipografic” și redacția ziarului „Tribuna” și „Foaia Poporului”, până atunci nu te condamnăm. Așteptăm, că doară „mai curând se va abate soarele dela cursul său, decât Fabriciu dela virtute”.

Andrieu Molnariu
alegător român.

„L'Indépendance Belge” despre noi.

L'Indépendance belge din 21 Februarie publică, chiar pe pag. I, o scrisoare primită dela dl M. E. Papamichalopol, publicist român. Ziarul belgian pune d'asupra scrisorii titlul: „Evenimentele din Orient și Românii din Ungaria.” Eată cuprinsul ei:

„Die director,
... E vorba (în ultimele întâmplări din Orient) de civilizațiunea și de influența apusului, care sunt pe cale de a fi delaturate din Orient prin ultimele succese ale politicii panslaviste sau rusești.

Singura stavilă, unica sentinela în contra preponderanței rusești în Orient stă în cele 10 milioane de Români, pe jumătate ne-atârnați, restul însă supuși dominațiunii austro-ungare.

Botezul prințului Boris, recunoașterea Bulgariei de către Țarul, numirea unui reprezentant al M. Sale la Sofia, viitorul măritș — deși desmășit — al regelui Sârbiei cu o princesă a Muntenegrului, eată unele din probele înveredate despre extensiunea periculoasă a puterii mascaltești.

O singură stavilă numai există față de aceste biruințe incontestabile ale diplomației rusești: Românii și Românii. Țeără latină, România nu poate uita nici oblișia-i, nici tendințele sale, nici rolul ce i-a fost croit de soarte; ea este avant-gardă a civilizațiunii în Balcani.

Există însă o națiune, care are aceleași interese, e amenințată de același pericol ca și Românii, dar care par-că nu-și dă seamă de acest lucru. Sunt Maghiarii din Ungaria, unde trăiesc patru milioane de Români, cari nu-s nici fericiți, nici mulțumiți de modul, cum sunt administrați de către Maghiari.

Românii din Transilvania, Banat și Ungaria nu revindică nici independența (teritorială), nici autonomia politică, nimic din ceea-ce ar pntă știrbi integritatea imperiului austro-ungar. Ei nu doresc și nu reclamează decât un singur lucru: autonomia lor națională, școale proprii, biserici proprii și o administrație proprie. Pe scurt, ei voesc să fie egal îndreptățiți cu Maghiarii (și aici dl P. zice fals: *Hongrois*. Red. „Tribunei”), ear nu a fi sclavii lor.

Oamenii de stat, cari conduc politica imperiului austro-ungar, — sunt printre ei și cuminte, — n'ar trebui ei oare a se gândi asupra acestei situații și a deduce din ea importanta concluziune, care izvoarește din ea în mod firesc?

Din parlamentul maghiar.

Sednța din 24 l. c.

La ordinea zilei este mai întâiu referada comisiei millenare în afacerea expunerii spre vedere publică a coroanei regale împreună cu toate insigniile.

Referentul Szerb György face cunoscută incuviințarea preagrăioasă a Maieștații

*) Autorul scrisorii zice: „Je veux parler de la Hongrie et des Hongrois. Nu e bine zis așa; trebuie să stea: „Je veux parler des Magyars de Hongrie, — despre Maghiarii din Ungaria; tot asemenea: des Roumains de Hongrie, etc. Răgăm mult pe toți binevoitorii noștri cari scriu despre chestiunea română mai ales în străinătate, a preciza bine această distincție și a i-se conforma; căci altfel se menține o mare confuzie de expresiuni.

Sale, ca coroana împreună cu insigniile se poată fi expusă din incidentul mileniului, și anume în zilele de 5—8 Iunie. Comunică propunerea comisiei millenare, ca pentru primirea și înăpoiarea coroanei să se aleagă o comisiune de 12 membri, dintre cari 8 din parlament și 4 din casa magnaților.

Deputatul Ugron Gábor provoacă guvernul, ca să înainteze cât mai în grabă un proiect de program al festivităților millenare îndeosebi asupra modului cum eugetă Curtea a lua parte la aceste. Dacă guvernul până acum nu a înaintat acest proiect, și-a documentat prin aceasta slăbiciunea sa.

Propunerea comisiei se primește. Urmează desbaterea asupra bugetului de comerț.

Bobula János pledează pentru desfacerea resortului de comerț și industrie de către cel al căilor ferate. Agricultură și industria se aibă o organizațiune, ear căile ferate alta. Cere ca căile ferate să fie organizate după exemplul celor din Prusia.

După o pauză de cinci minute se ridică contele Apponyi Albert dorind a se ocupa exclusiv cu pactul economic din motiv că opinia publică a țerii pretinde ca interesele economice ale Ungariei să fie sincer apărute. Sincer s'au ocupat până acum numai Molnár și Kossuth Ferencz, cari au propus imediata abdicere a compromisului. Constată, că și el este pentru această abdicere, deoarece-ntre actelele împregiurări pentru Ungaria rezultă numai daune agriculturale și financiale.

Nu poate recomanda însă teritoriul vamal independent, deoarece-aceasta este în contrast cu desvoltarea liberă a comerțului și din el ar urma și o luptă vamală cu Austria. În vorbirea sa lungă se mai ocupă apoi cu mai multe chestiuni economice și pe baza mai multor premise înaintează următorul proiect de rezoluțiune:

„Guvernul se îndrumă a face toate studiile și toți pașii pregătitori cari sunt de lipsă, pentru cazul că pertractările cu Austria în-datinat în sensul legii vor rămânea fără rezultat, ca atunci să se poate face Ungaria us de propriile sale drepturi cu privire la comerț și la afacerile ce stau în legătură cu aceasta”.

Din broșura lui Slavici.

Continuăm azi cu resumarea broșurii lui Slavici, fără a ne ocupa și de combaterea sau rectificarea erorilor ei, de cari e plină. Deocamdată nu avem să facem decât să ne împlinim datoria de raportori.

Greutățile întemeierii „Tribunei”

În partea aceasta dl Slavici vorbește mai întâiu de întemeierea „Telegrafului Român”, al cărui colaborator și aderent a fost. Expune apoi principiile politice sale de diasticism, zicând:

„Crescuți la școala metropolitului Andrei, noi am ajuns începutul cu începutul să ne facem un fel de religie din tradițiunile dinastice ale poporului, din care am eșit.

Am eșit noi Românii în a doua jumătate a veacului XIX. pretutindeni la iveală și am crescut și am ajuns în cele din urmă un factor, de care trebuie să se țină seamă în toate combinațiunile politice europene, numai (! Red.) însă pentru-că providența a rânduit ca interesele Casei de Austria să ceară conservarea poporului românesc”.

Expune apoi cum metropolitul Roman a a alungat pe dl N. Cristea din redacție, și cum s'a făcut stăpân pe „Telegraful Român” ca să înăbușe glasul lor, al celor ce sau grupat în jurul acestei foi.

Acestea toate, pentru următoarele observări:

„Voiu arăta — zice dl S. — cum tot astfel domnul Dr. I. Rațiu a siluit pe dl Eugen Brote să declare că a vândut „Tribuna” și cum s'a făcut însuși stăpân pe acest ziar întemeiat de noi, fără-ca el se-i fi fost vre-odată vândut. (! R.)

„La acest loc mă mărginesc numai la constatarea analogiei dintre ceea-ce s'au petrecut la 1884 și ceea-ce se petrec azi, pentru-ca cetitorii să fie cu atât mai primitori pentru simțimentul, că aceleași fiind cauzele tot aceleași au să fie și efectele.

„Scoși din redacțiunea „Telegrafului Român”, „băieții” dela 1884 și-au dat seamă despre datoriile lor și s'au îmbărbătat: tot așa au să facă și „băieții” scoși din redacțiunea „Tribunei”, și o vor face cu atât mai ușor, cu cât stăm în dosul lor și noi care nu mai suntem băieți”.

Expune apoi înființarea „Tribunei” și lupta ce s'a pornit contra ei.

Dl Bechnitz.

Cităm: „Tribuna” e creațiunea unui om fără preocupări politice, pe cari numai puținii îl știu, amicul meu Ioan Bechnitz, nepotul unui neguțator trecut în timpul eterii dela București la Sibiu.

„Om cu pozițiune materială independentă și necăsătorit, dl Bechnitz putea să-și petreacă viața lucrând potrivit cu înclinațiile

sale literare, și dela întoarcerea sa din Germania el a trăit numai pentru „Telegraful Român” și în urmă pentru „Tribuna”. El m'a înduplecat să iau sarcina de director al ziarului; el a ales numele „Tribuna”; el a hotărât formatul, literile, împărțirea, maniera de redactare, ortografia, tonul, ba chiar și limba ziarului.

„Nu scria dl Bechnitz pentru „Tribuna”; el era însă conducătorul lucrării noastre”.

„Era înainte de toate, lege, că temele pentru articole au să fie discutate, ear articolele au să fie scrise acasă, în toată liniștea apoi cetite cu dînsul mai înainte de a fi date la tipar.

„Diminețile el era cel dîntăiu în localul redacțiunii, și în vreme-ce noi lucram la partea tehnică, el resfoia zărele și ne aduna informațiuni, ne trăgea luarea aminte asupra articolelor mai importante și ne dădea explicațiuni. Serele (! R.) el era cel din urmă în localul redacțiunii. După-ce făcea revizuirea paginelor până la cea mai mică notiță, stabiliam împreună materia pentru numărul viitor, și eu plecam, el rămânea să mai ce-tească odată exemplarul de probă și să dea ordin pentru expedițiune”.

După-ce expune lipsel materiale, cu cari se luptau la început exclamă:

„Ear” astăzi dl Dr. Ioan Rațiu, care atunci nici în clin nici în mănecă n'avea a face cu noi, se ridică în fața „națiunii” și strigă: „Mie mi-se cuvine „Tribuna”!”

Apoi continuă cu multă emfasă deșartă și zice:

„Bine, dar’ avem pretențiunea de a trăi în mijlocul unei societăți culte. Care e în societatea aceasta pozițiunea dlui Dr. I. Rațiu față cu dnii Ioan Bechnitz și Dr. Aurel Brote? (Auzi d-ta întrebare ca asta! R.)

„Și care fi este pozițiunea față cu noi ceilalți, cari avem și preocupări politice?” (Ceea de president al comitetului partidului național. R.)

„După-ce dl Dr. Alexandru Mocsonyi a cerut licidarea, pe care noi o amlnaserăm cu mari jertfe, dl Eugen Brote a cumpărat, prin licitațiune (? Red.) „Institutul Tipografic”, cei drept, cu banii sei, dar’ nu pentru sine. L-a cumpărat, l-a susținut, i-a dat o nouă desvoltare, și ce a câștigat?

„Când noi am început lupta, dl Eugen Brote era asesor consistorial, cultivă mica moșioară ce are lângă Sibiu și avea cea mai frumoasă prăsilă de vite (Pasagiul acesta reamintește pe dl Duică dela ad. gen. a „Asociațiunii” contra dlui Lebu. R.) în Ardeal: azi e pribeag. (De ce a fugit? R.)

„Dl Septimiu Albini, una din cele mai distinse puteri didactice (! R.) ale noastre, a renunțat la postul de dir. al școalei de fete din Sibiu, pentru-ca să poată lua conducerea „Tribunei” după intrarea mea în temniță, și a stat, cât timp a purtat sarcina aceasta, mai mult în temniță de cât la Sibiu: azi e pribeag dimpreună cu familia sa.

„Dl Corneliu Pop-Păcuraru a renunțat la paro hia ce i-se oferia, ca să lucreze alături cu noi; a stat timp de un an el singur în temniță: azi e pribeag.

„Răposatul Pompiliu Pipoș a eșit din cancelaria dlui Iuliu Coroianu, ca să lucreze alături cu noi; a fost pus în conflict cu familia sa și s'a ruinat în serviciul „Tribunei”: azi familia fi este pribeag.

„Răposatul Ioan Macaveiu a stat pentru „Tribuna” un an și jumătate în temniță și a murit în urma suferințelor, pentru dînsul prea grele. (Nu abusa de numele acestui preot, dl Slavici, căci e mort. R.)

„Părintele Vasilie Mangra a fost suspendat din postul de profesor seminarial, fiindcă n'a voit să se loped de „Tribuna”.

După aceste eremiade urmează pasagiul cunoscut cu „marfa scumpă” și „tribuniști, cari nu vor tăce”.

Efectele lucrării tribuniștilor.

În acest capitol dl Slavici face un lucru, care pentru decurul cauzei, ar trebui să-l lase să-l facă altcineva. Laudă activitatea tribuniștilor, care o resumă în unitatea limbii, unitatea aspirațiunilor și legătura cu București.

Pentru acest din urmă lucru a fost suspușionat dl Slavici și persecutat, deși legăturile ce le avea erau „curate”. Când a primit sarcina de director al „Tribunei”, spune că a dat o declarație, că nu va ataca pe Ioan Brătianu și nu va face propagandă pentru junimiști. (Atunci domnul Slavici era junimist — azi e liberal.)

Urmează (pag. 36.) un pasagiu mai semnificativ, pe care îl cităm:

„Mulți ani de zile au trecut, de când noi am zis, în coloanele „Tribunei”, că Românii din Ardeal sunt mijlocitori firești între Ungaria și România și că Maghiarii, dacă nu o vor înțelege aceasta, vor fi nevoiți în cele din urmă să caute mijlocitori la București și să ceară intervenirea României în afacerile interne ale regelui ungar.

„Aceasta e lucrul, care s'a întemplat: au cerut Maghiarii dela oamenii de stat ai României serviciul amical de a interveni pentru potolirea mișcării naționale române din țările coroanei ungare.

„Căpeteniile partidului național-liberal au voit să facă acest serviciu. Oamenii însă, cari totdeauna s'au interesat de ceea-ce se petrec în țările vecine, ei în curând s'au încredințat, că ori-și-ce încercare de a înăbuși mișcarea nu poate decât să înăsprească conflictul. Nu s'au sfii deci a declara, că ei numai prin o revolvare sinceră și serioasă cred înlăturarea conflictului cu puțință, și că astfel numai pentru o asemenea revolvare pot să intervină.”

Mai la vale:

„Avem noi „Tribuniști” legături cu partidul național-liberal din România și nu ne sfim a mărturisii aceasta, fiindcă nu e nimic de ascuns în aceste legături ale noastre, nimic compromișor, fie pentru noi, fie pentru partidul național-liberal, fie pentru statul românesc.

„Voi, cari stați în fața noastră, de ce vă dați silința să ascundeți legăturile noastre cu cercurile politice din România? De ce umblați cu coșul ridicat, când veniți la București? De ce vă dați silința de a nu pare ceea-ce sunteți?”

„În Noemvrie 1893 dl Dr. Ioan Rațiu a fost la București și a avut o întâlnire cu dl Dimitrie Sturdza și alta cu dl Lascăr Catargiu: a spus la toată lumea și a și putut spune ce a vorbit cu dl Dimitrie Sturdza; n'a spus însă nici celor mai intimi soți de luptă ai sei ce a vorbit cu domnul Lascăr Catargiu. (? ! R.)

„Ear” puțin timp în urmă a stăruit, ca dl Eugen Brote să-i vîndă „Tribuna” și „Institutul Tipografic”.

„Dl Eugen Brote i-a răspuns, că n'are nimic de vîndut, și guvernul ungar a suprimat „Tribuna”, pe cuvînt, că proprietarul ei nu se află în țeără. (Ce infamie! adevă guvernul la înțelegere cu Dr. Rațiu a suprimat „Tribuna”? Cutezi să susțineaș ceva, domnule Slavici? R.)

După-ce spune dl Slavici, cum prigoniti fiind lucrau într-o zi ca în zece, cum fiecare lovitură fi făcea mai tari, fiecare pedecă ce li-s'a pus fi făcea mai isteți în alegerea armelor concludre:

„Dacă om chibzuit ar fi dl Dr. Ioan Rațiu nu s'ar mai fi pus în conflict și cu „băiatul” ce a întemeiat „Foaia Poporului” și a preamărit atăta timp pe „șeful” sau în coloanele ei.

Nu-i rămânea însă decât să o facă și aceasta”.

Va să zică dl Dr. Rațiu nu e om „chibzuit”, căci s'a pus în conflict, auzi d-ta, cu I. R. Șirianu, cu „băiatul” ce a înființat „Foaia Poporului”? Oare nu R. Șirianu s'a pus în conflict, cu acela pe care câteva zile mai înainte îl numia: „Venerabilele dle president”! — ear’ mai târziu încuragiat de „de epistola deschisă a uicid-s-o” Slavici îi zicea: *satrap* și fi spunea că „un president nu-i totul, presidentii se pun și se depun!”

Cine a urzit Liga?

Eată un pasagiul prețios pentru istoria culturii românești. La pag. 39 domnul Slavici scrie:

„Băieții” George Bogdan Doica și Ioan Rusu Șirianu sunt inițiatorii mișcării „primedjioase” pe care au pornit-o studeenții dela universitatea din București: după *instigațiunile* lor s'a publicat și trimis în toată Europa „Memoriul”, prin care s'a pornit lupta în publicitatea europeană; ei au urzit (! R.) „Liga pentru unitatea culturală a Românilor: sunt vrednici de lovituri”.

Asta una n'am știut-o.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (nrul 34) sub titlul „Un sincer cuvînt” explică mai pe larg o notiță ce a făcut-o referitor la epistola dlui V. A. Urechia publicată în „Magyarország”, arătând cu ce intențiune și pentru cari motive a făcut-o.

Semnificativ e pasagiul:

„Pe când aici, la noi, adversarii românismului ne înfierau și ne urmăreau ca „unelte ale Ligei valache”, pe atunci dincolo, în România, ajunserăm deodată din chiar senin, de a fi trimbrați într-o parte însemnată a presei ca „unelte venale ale Ungurilor”.

„Dreptatea” (34) serie despre pasivitate. Se svonește despre nouă alegeri. Unii străini calculează deja, că vom intra în activitate.

Fără a preocupa competența partidului național, atrage atențiunea alegătorilor, că partidul național român, la care trebuie să țină fiecare alegător deștept și cinstit a declarat pasivitatea, care este semnul de „maxima și extrema nemulțumire”. Este deci vătmător pentru noi dacă ori-are partid străin contează la spriginul nostru, fără a se înțelege cu noi.

Pulvere Antiseptică de dinți
și
Elixir Antiseptic de gură și de dinți
de **Dr. Ioan Cuparescu**, medic-
dentist practic în Viena.
Mijloace foarte bune pentru curățirea
dinților și sterilizarea gurei. Coman-
dele se fac dela [697] 6—10

Aurel Nemeș,
apotecar,
Viena, IX., Spitalsgasse 7.
Prețul unui flacon de Elixir face 90 cr.
și al unei scatule de Pulvere 50 cr.

Se află de vânzare la **Institutul Tipografic în Sibiu**

Călimdarul „Lumea Ilustrată”
pe anul 1896
cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri,
împreună cu porto postal.

Două cărți folositoare
pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „**Institutului Tipografic**”,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
în
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cel 12 prețuri întemnițate în Cluj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE
de
Elia Dopp.
Prețul 40 cr. v. a.
Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A se
observa marca înregistrată

A se
observa marca înregistrată

**PICĂTURI DE
STOMAC
MARIA-ZELL.**

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil
de casă și popular demult cu-
noscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, re-
suflare, amiros greu, blesare, rigăeală
acră, colică, arsuri în gât, producere
peste măsură de flegmă, galbinare, greață
și vomare, cărcei de stomac, scaun tare
și constipație.

Și la dureri de cap, încălcarea peste
măsură a stomacului cu mâncări și beu-
turi, la limbrici morburile de ficat și
hămoroidale un remediu vindecător
probat. La morburile numite, picăturile de
stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți
ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă
sute de atestate. Prețul unei sticle di-
mpreună cu îndrumarea cum să se folo-
sească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expe-
diție centrală prin apotecarul Carol Brady
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sînt
rugăți a fi cu precauțiune la marcă și
subscriere. Să se considere ca veritabile
numai astfel de picături, pe al căror
embalage e lipită o fâșie verde cu cu-
vintele: „Garantiez veritabilitatea”.

Această fâșie e provăzută și cu iscă-
litura mea. [3160] 18—35

Picăturile de stomac Maria-Zell
veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia **I. C. Molnar**,
farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș:
farmacia **Pildner**; Sighișoara: far-
macia **F. Folbert**, farmacia **I. H.**
Weber; Mercurea: farmacia **Alb.**
Zink; Cohalm: farm. erez. **S. Na-**
gelschmidt, E. Wolf; Sebeșul-să-
sesc: farm. **I. C. Reinhardt**.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novellă de Ioan Sla-
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdote de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copil.** De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima
al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor ro-
mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă popo-
rală din giurul Năsăudului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Munca de Bojena Nămcovă,** tra-
dusă din limba boamă de Prof. Dr. Ur-
ban Iarnik. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ión. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turoului** de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Po-
veste franțuzească de Eleonora Tănă-
sescu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușoara.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novellă de
Björnstjerne Björnson. (1856).
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teșară.** Din
novelele californiene ale lui Bret Harte
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui An-
dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Oraului din oștină.** De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigălele.** Din fanteziile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnst-
jerne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fanteziile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de
Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
31. **Muscul-împărat.** Poveste din popor
de „Mărgineanul”. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana o
aleasă.** Poveste din popor de „Mă-
rgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novellă de Bret
Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio
Ghislaconi. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradusă de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 16
cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pînă la rău.** Poveste de Ni-
colae Trimbițoia. Un exemplar 22
cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte
de Alexandra Parodi. Tradusă de I.
L. Caragiadi. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.
46. **Clara Milici.** Novellă de I. Turghenev
Traducere din limba rusă de Enea
Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot
vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.